

את עצמו בצרה ושונאיו דוחקים אותו, אז הנמיך את עצמו, והיה קורא לעצמו עני, קטן לכלם. מה הטעם? משום שלפעמים היה שולט, ולפעמים היה בצרה של שונאיו.

ועם כל זה, הוא שלט עליהם תמיד ולא יכלו לו. ודוד המלך תמיד היה משפיל עצמו לקדוש ברוך הוא, שכל מי שמנמיך עצמו לפני הקדוש ברוך הוא, הוא מזקיף אותו על הכל, ומשום כך התרצה בו הקדוש ברוך הוא בעולם הזה ובעולם הבא. בעולם הזה - שכתוב (ישעיה לז) וגנותי על העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי. ובעולם הבא - שכתוב (הושע ג) ובקשו את ה' אלהיהם ואת דוד מלכם ופחדו אל ה' ואל טובו באחרית הימים. דוד הוא היה מלך בעולם הזה, ודוד יהיה מלך לעתיד לבא. ועל זה אמר, אכן מאסו הבונים היתה לראש פנה.

בא וראה, בשעה שהשמש מחזיר פניו ולא מאיר ללבנה, מעבר אורה (ללבנה) ולא מאירה, ואז היא בעני בכל הצדדים, ונתקדרת ואין לה אור כלל. וכשהשמש חוזר נגדה ומאיר לה, אז פניה מאירות, והיא מתקשטת אליו כנקה שמתקשטת אל הזכר, ואז היא שולטת בשלטון העולם.

ועל זה דוד היה מעטר עצמו באותו גון ממש. לפעמים הוא עני, ולפעמים הוא בעשר ובעשירות הכל, ומשום כך היה אומר צעיר אנכי ונבזה. ועם כל זה - פקדיך לא שכחתי. כמו כן יש לאדם להיות נבזה בעיניו, (ונבזה. ומה אם דוד המלך כר, כל שכן אדם אחר

על שנאו, הוה קא משבח גרמיה. ובזמנא דחמא גרמיה בעאקו, ושנאו קא דחקין ליה, פדין מאיך גרמיה, והוה קרי גרמיה מספנא, זעירא לכלא. מאי טעמא. בגין, דהא לזמנין הוה שליט, ולזמנין הוה בעאקו דשנאו.

ועם כל דא איהו שליט עליהו תדיר, ולא יכילו ליה. ודוד מלפא, תדיר איהו הוה שפיל גרמיה לגבי קדשא בריך הוא, דכל מאן דמאיך גרמיה קמי קדשא בריך הוא, איהו זקיף ליה על כלא. ובגין כך, אתרעי ביה קדשא בריך הוא בהאי עלמא, ובעלמא דאתי. בעלמא דין, דכתיב, (ישעיה לז) וגנותי על העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי. ובעלמא דאתי, דכתיב, (הושע ג) ובקשו את יי' אלהיהם ואת דוד מלכם ופחדו אל יי' ואל טובו באחרית הימים. דוד איהו הוה מלפא בהאי עלמא, ודוד יהא מלפא לזמנא דאתי. ועל דא אמר, אכן מאסו הבונים היתה לראש פנה.

הא חזי, בשעתא דשמשא מהדר אנפוי, ולא נהיר לסיהרא, אתעבר נהורקא (לסיהרא) ולא נהיר, פדין איהי במספנותא בכל סטרין, ואתקדרת, ולית לה נהורא כלל. וכד שמשא אהדר לקבלה, ואנהיר לה, פדין אתנהירת אנפקא, ואתקשטת לגביה, פנוקבא דאתקשטת לגבי דכורא, וכדין איהי שלטא (דף רל"ג ע"א) בשולטנו בעלמא.

ועל דא, דוד הוה מעטר גרמיה, בההוא גוונא ממש. לזמנין איהו מספנא, ולזמנין איהו בעותרא בעתירו דכלא, ובגין כך הוה אמר, צעיר אנכי ונבזה. ועם כל דא, פקודיך לא שכחתי. פגוונא דא, אית ליה לבר נש למהוי נבזה בעיניו, (ס"א ונבזה ומה אי דוד מלפא כר כל שכן בר נש אחרא דאית ליה) לאשפלא גרמה

בְּכֹל־אֵל, לְמַהוּי אִיהוּ מְאֵנָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
 אֲתַרְעֵי בֵיה, וְהָא אוקְמוּהָ, דְכְתִיב, (ישעיה נז) וְאֵת
 דְכָא וּשְׁפַל רוּחַ. הַשְׁתָּא אֲנָא אֶפְתַּח בְּרִישָׁא.
 פְּתַח וְאָמַר, (יחזקאל מ) וַיָּבֵא אוֹתִי שָׁמָּה וְהִנֵּה
 אִישׁ מְרֹאֵהוּ כַּמְרֹאֵה נְחֻשֶׁת וּפְתִיל
 פְּשָׁתִים כִּידוּ וקִנְהַּ הַמְדָּה וְהוּא עוֹמֵד בְּשַׁעַר.
 הָאִי חָמָא לִיה יְחֻזְקָאֵל, בְּהֵוָה חִיזוּ דְנִבּוּאָה,
 וְהָאִי אִיהוּ אִישׁ, דְּאִיהוּ שְׁלִיחָא כְּאֵינוּן
 לְבוּשִׁין.

וְהָכָא לָא אָמַר אֶלָּא אִישׁ, וְלָא אָמַר אִישׁ
 לְבוּשׁ הַבְּדִים. אֶלָּא, בְּשַׁעְתָּא דְעֵבִיד
 שְׁלִיחוּתָא לְמַעַבַּד דִּינָא, אוּ לְאַחְזָאָה דִּינָא,
 אֶקְרִי לְבוּשׁ הַבְּדִים. וּבְשַׁעְתָּא דְלָא אֲתִי לְהָכִי,
 אֲשַׁתְּנִי לְגוּוֹנָא אַחְרָא, כְּפוּם שְׁלִיחוּתָא, הָכִי
 שְׁנֵי חִיזוּ דִילִיָּה בְּאֵינוּן לְבוּשִׁין, וְאֲשַׁתְּנִי
 מְלִבוּשִׁין לְלְבוּשִׁין, בְּגִין דְּאִיהוּ תְדִיר בְּסִטְר
 שְׁמָאֵלָא, וְכַמָּה גּוּוֹנִין אֵינוּן דְּאֲתַלְבֵּשׁ בְּהוּ,
 וְכָל אֵינוּן דְּאֲתִיין מְסִטְרִיָּה.

מְרֹאֵהוּ כַּמְרֹאֵה נְחֻשֶׁת, הָכָא אֲתַלְבֵּשׁ בְּהֵוָה
 לְבוּשָׁא דְאֵינוּן טוּרֵי נְחֻשֶׁת, דְּאֶקְרוּן
 (זכריה ו) הָרִי נְחֻשֶׁת. וְדָא אֵייתִי מְדִידוּ, לְמַעַבַּד
 מְשַׁחְתָּא. הָאִי (קִנְהַּ הַמְדָּה) לָאוּ אִיהוּ בּוּצִינָא
 דְקַרְדִּינוּתָא דְטָמִיר וְגַנְזִי, אֶלָּא מִתְמָן נִפְקַת
 הָאִי קִנְהַּ לְתַתָּא, דְּאֲתַגְלִיד מִגּוּ נְהִירוּ
 דְּאֲשַׁתְּבִּיק מְבוּצִינָא דְקַרְדִּינוּתָא, כַּד אֲסַתְלַקַּת
 לְעִילָא, וְאֲתַגְלַפַּת גּוּ סְפִירוּ דְנִצְיִן וְלָא
 אֲתִידַע. וְעַל דָּא, הֵוָה קִנְהַּ הַמְדָּה אִיהוּ
 קִימָא בְּמְדִידוּ דְמְשַׁחְתָּא, דְּקִימָא לְתַתָּא.

וְלִזְמַנִּין קִנְהַּ הַמְדָּה, וְלִזְמַנִּין קוּ הַמְדָּה, וְעַל
 דָּא פְתִיל וְקִנְהַּ, וְכֹל־אֵל מְשַׁחְתָּא
 לְמַעַבַּד מְדִידוּ, (הַתָּם) כָּל מְדִידוּ דִיחֻזְקָאֵל,
 אִיהוּ הָוָה בְּהֵוָה קִנְהַּ הַמְדָּה, וּבְעוּבְדָא
 דְּמְשַׁפְּנָא כֹּל־אֵל הָוָה כְּקוּ הַמְדָּה.

שֵׁשׁ לו) לְהַשְׁפִּיל אֶת עֲצָמוֹ כְּכֹל,
 לְהִיּוֹתוֹ כְּלִי שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מְתַרְצָה בּוֹ, וְהָרִי פְרָשׁוּהָ,
 שְׁכַתוּב (ישעיה נז) וְאֵת דְכָא וּשְׁפַל
 רוּחַ. עֲכָשׁוּ אֲנִי אֶפְתַּח בְּרֹאשׁ.
 פְּתַח וְאָמַר, (יחזקאל מ) וַיָּבֵא אוֹתִי
 שָׁמָּה וְהִנֵּה אִישׁ מְרֹאֵהוּ כַּמְרֹאֵה
 נְחֻשֶׁת וּפְתִיל פְּשָׁתִים כִּידוּ וקִנְהַּ
 הַמְדָּה וְהוּא עוֹמֵד בְּשַׁעַר. אֵת זֶה
 רָאָה יְחֻזְקָאֵל בְּאוֹתוֹ מְרֹאֵה
 הַנְּבּוּאָה, וְזֶהוּ אִישׁ, שֶׁהוּא
 שְׁלִיחַ בְּאוֹתָם לְבוּשִׁים.

וְכַאן לָא אָמַר אֶלָּא רַק אִישׁ, וְלָא
 אָמַר אִישׁ לְבוּשׁ הַבְּדִים. אֶלָּא
 בְּשַׁעְתָּא שְׁעֻשָׁה שְׁלִיחוּת לְעִשׂוֹת
 דִּין אוּ לְהִרְאוֹת דִּין - נִקְרָא
 לְבוּשׁ הַבְּדִים. וּבְשַׁעְתָּא שְׁלָא כָּא
 לְכַף - הַשְׁתַּנָּה לְגוּן אַחַר. כְּפִי
 שְׁלִיחוּתוֹ - כְּףָּ שׁוֹנָה הַמְרֹאֵה
 שְׁלוֹ בְּאוֹתָם לְבוּשִׁים וְהַשְׁתַּנָּה
 מְלִבוּשִׁים לְלְבוּשִׁים, מְשׁוּם
 שֶׁהוּא תְמִיד בְּצַד שְׁמָאֵל, וְכַמָּה
 גּוּנִים הֵם שְׁמַתְלַבֵּשׁ בְּהֵם, וְכָל
 אוֹתָם שְׁבָאִים מִן הַצַּד שְׁלוֹ.

מְרֹאֵהוּ כַּמְרֹאֵה נְחֻשֶׁת - כָּאן
 מִתְלַבֵּשׁ בְּאוֹתוֹ לְבוּשׁ שֶׁהֵם
 טוּרֵי נְחֻשֶׁת, שְׁנִקְרָאִים הָרִי
 נְחֻשֶׁת, וְזֶה הֵבִיא מְדָה לְעִשׂוֹת
 מְדִידָה. זֶה (קִנְהַּ הַמְדָּה) אֵינוּ
 הַנִּיצוּץ הַקָּשָׁה הַנֶּעְלָם וְהַגְּנוּז,
 אֶלָּא מְשֵׁם יוֹצֵא הַקִּנְהַּ הַזֶּה
 לְמַטָּה, שְׁנִגְשֵׁם מִתּוֹךְ אוֹר
 שְׁנִשְׁאָר מִהַנִּיצוּץ הַקָּשָׁה,
 כְּשֶׁמְסַתְּלַק לְמַעְלָה וְנִחְקַק תּוֹךְ
 הַסְּפִיר שְׁנוּצִץ וְלֹא נוֹדַע. וְעַל כֵּן
 אוֹתוֹ קִנְהַּ הַמְדָּה עוֹמֵד בְּמְדִידַת
 הַמְדָּה שְׁעוֹמֵדַת לְמַטָּה.

וְלִפְעָמִים קִנְהַּ הַמְדָּה, וְלִפְעָמִים
 קוּ הַמְדָּה, וְעַל זֶה פְתִיל וְקִנְהַּ,
 וְהַכֹּל מְדָה לְעִשׂוֹת מְדִידָה. (שם)
 כָּל הַמְדִידוֹת שֶׁל יְחֻזְקָאֵל הֵיוּ
 בְּאוֹתוֹ קִנְהַּ הַמְדָּה, וּבְמַעֲשֵׂה
 הַמְשַׁפְּן הַכֹּל הִזָּה כְּקוּ הַמְדָּה.

**בְּמִשְׁכְּנָא, בְּהֵוּא מְדִידוּ דְלִתְתָא, דְּאִיהוּ קוּ
הַמְדָּה, פְּגוּוּנָא דְהֵוּא פְתִיל, דְּכַד
שְׂרִי לְאַתְפְּשֻׁטָא, בְּכָל אַמָּה חַד קְשָׂרָא,
וּבְהֵוּא מְשַׁחְתָּא מְדִיד, וְאַקְרִי אַמָּה. וּבְגִין
פְּךָ, שְׂמֻנָּה וְעֵשְׂרִים בְּאַמָּה, דְּדָא הוּא אַרְכָּא
וּפּוּתִיָּא אַרְבַּע בְּאַמָּה, וְלֹא כְתִיב אַרְבַּע אַמּוֹת,
בְּגִין דְּאַמָּה מְדִיד לְכָל סְטֵר.**

**וְהָאֵי נְפָקָא, מְרִזָּא דְבוּצִינָא דְלַעִילָא, דְּמְדִידוּ
דְּהָאֵי לְתַתָּא מְהָאֵי מְדִידוּ דְלַעִילָא
אַשְׁתַּכַּח. מְדִידוּ דְלִתְתָא זְעִיר, אֶלְף וּחְמֵשׁ
מְאָה סְטֵרִין, וְכָל סְטֵרָא וּסְטֵרָא תְרִיסָר אֶלְפֵי
אַמִּין, וְעַל דָּא אַמָּה חַד אֲזִיל בְּכֻלְהוּ, וְהֵוּא
אַמָּה דְּמְדִיד דָּא, אַתְפְּשֻׁט קוּ מְשַׁחְתָּא
וְאַתְגַּלְיָא אַמָּה וּמְדִיד, וְכֵן בְּכָל אֵינוּן
מְשַׁחְתִּי. (ס"א תְרִיסָר אֶלְפֵי אַמִּין אַתְפְּשֻׁט קוּ מְשַׁחְתָּא וְאַתְגַּלְיָא אַמָּה
וּמְדִיד וְכֵן בְּכָל אֵינוּן מְשַׁחְתִּי וְעַל דָּא אַמָּה חַד אֲזִיל בְּכֻלְהוּ וְהֵוּא אַמָּה דְּמְדִיד
דָּא מְדִיד דָּא).**

**שְׂמֻנָּה וְעֵשְׂרִים בְּאַמָּה, אִיהוּ אַרְכָּא, דְּחַד
אַמָּה, וּפּוּתִיָּה אַרְבַּע בְּהֵוּא אַמָּה.
אַשְׁתַּכַּח, אַמָּה חַד דְּאִיהוּ תְלַתִּין וּתְרִין
שְׂלִישִׁים. פְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (ישעיה מ) וְכָל בְּשַׁלְשׁ
עֶפְרַיִם הָאָרֶץ, וְאֵינוּן תְּלַתִּין וּתְרִין, לְקַבֵּל תְּלַתִּין
וּתְרִין שְׁבִילִין דְּנִפְקִין מְלַעִילָא.**

**זְכַר אַתְעֵכִיד מְשַׁחְתָּא דְאַרְכָּא בְּהָאֵי מְדִידוּ,
אִיהוּ אַרְבַּע סְטֵרִין הֵוּא אַרְכָּא. וְכָל
סְטֵרָא ז' אַמִּין, דְּלַהֲכִי סְלֶקֶן אֵינוּן שְׁבַעָה
אַמִּין, לְאַרְבַּע סְטֵרִין, בְּרִזָּא דְשְׁבַע, (ס"א וּמִתְחַוִּיָּין)
דְּאֵינוּן תְּמַנְיָא וְעֵשְׂרִים דְּאֵינוּן בְּאַרְכָּא, בְּגִין
דְּשְׁבַע אִיהוּ רִזָּא עֲלָאָה בְּכֻלָּא. וְכָל אֵינוּן
תְּלַתִּין וּתְרִין שְׁבִילִין כְּלִילָן בְּשְׁבַע, בְּרִזָּא
דְּשָׂמָא קְדִישָׁא.**

**וְאִי תִימָא, הָא כְּתִיב מְדָה אַחַת לְכָל הִירִיעוֹת.
וְדָאֵי מְדָה אַחַת אִיהוּ, אַף עַל גַּב**

**בְּמִשְׁכְּנָן, בְּאוֹתָהּ מְדִידָה שְׁלֵמָטָה,
שְׁהִיא קוּ הַמְדָּה, כְּמוֹ שְׁאוֹתוֹ
הַפְתִּיל, שְׁכַשְׁמַתְחִיל לְהַתְפַּשֵּׁט,
בְּכָל אַמָּה קְשֵׁר אַחַד, וּבְאוֹתָהּ
מְדָה מוֹדֵד, וְנִקְרָא אַמָּה. וּמִשׁוּם
כְּךָ, (שְׂמוֹת כו) שְׂמֻנָּה וְעֵשְׂרִים
בְּאַמָּה, שְׁנָה אַרְבָּע, וְרַחֲב אַרְבַּע
בְּאַמָּה, וְלֹא כְּתוּב אַרְבַּע אַמּוֹת,
מִשׁוּם שְׂאֵמָה הִיָּה מוֹדֵד לְכָל צַד.
וְזֵה יוֹצֵא מִסוּד הַמְאֹר הָעֲלִיּוֹן,
שְׁהַמְדִידָה שֶׁל זֶה לְמִטָּה,
מִהַמְדִידָה הַזֹּאת שְׁלֵמָעֲלָה נִמְצָאת.
הַמְדִידָה שְׁלֵמָטָה קִטְנָה אֶלְף
וּחְמֵשׁ מְאוֹת צְדָדִים, וְכָל צַד וְצַד
שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֶלְף אַמּוֹת, וְעַל כֵּן
אַמָּה אַחַת הוֹלֶכֶת בְּכֻלָּן, וְאוֹתָהּ
אַמָּה שְׁנָה מוֹדֵד, מִתְפַּשֵּׁט קוּ
הַמְדָּה וְנִתְגַּלִּית עוֹד אַמָּה וּמוֹדֵד,
וְכֵן בְּכָל אוֹתָן מְדִידוֹת. (שְׁנַיִם עֶשֶׂר
אֶלְף אַמּוֹת מִתְפַּשֵּׁט קוּ הַמְדָּה וְנִתְגַּלִּית אַמָּה
וּמוֹדֵד, וְכֵן בְּכָל אוֹתָן מְדִידוֹת, וְעַל זֶה אַמָּה אַחַת
הוֹלֶכֶת בְּכֻלָּם, וְהִיא אַמָּה שְׁמוֹדֵדֶת זֶה מוֹדֵדֶת
זֶה).**

**שְׂמֻנָּה וְעֵשְׂרִים בְּאַמָּה, הוּא אַרְבָּע
שָׁל אַמָּה אַחַת, וְהִרְחִב אַרְבַּע
בְּאוֹתָהּ אַמָּה. נִמְצָא אַמָּה אַחַת
שְׁהִיא שְׁלִישִׁים וּשְׁנַיִם שְׁלִישִׁים.
כְּמוֹ שְׁנַאָמַר (ישעיה מ) וְכָל בְּשַׁלְשׁ
עֶפְרַיִם הָאָרֶץ, וְהֵם שְׁלִישִׁים וּשְׁנַיִם,
כְּנִגְדֵי שְׁלִישִׁים וּשְׁנַיִם שְׁבִילִים
שְׁיוֹצְאִים מְלַמְעֲלָה.**

**וְכַאֲשֶׁר נִעֲשִׂית מִדַּת הָאָרֶץ
בְּמְדִידָה הַזֹּאת, הִיא אַרְבַּעָה צְדָדִים
אוֹתוֹ הָאָרֶץ. וְכָל צַד שְׁבַע אַמּוֹת,
שְׁלֶכֶף עוֹלוֹת אוֹתָן שְׁבַע אַמּוֹת
לְאַרְבַּעָה צְדָדִים בְּסוּד שֶׁל שְׁבַע,
(וּמִתְחַוִּיָּים) שְׁהֵם עֵשְׂרִים וּשְׂמוֹנָה
שְׁהֵם בְּאַרְבָּע, מִשׁוּם שְׁשַׁבַּע הוּא
סוּד עֲלִיּוֹן בְּכָל. וְכָל אוֹתָם
שְׁלִישִׁים וּשְׁנַיִם שְׁבִילִים כְּלוּלִים
בְּשְׁבַע, בְּסוּד הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ.**

**וְאִם תֹּאמַר, הֲרִי כְּתוּב מְדָה אַחַת
לְכָל הִירִיעוֹת - וְדָאֵי שְׁנֵי מְדָה
אַחַת, אַף עַל גַּב שְׁהַתְפַּשֵּׁטָה אַמָּה**

דְּאִתְפְּשֵׁט אַמָּה בְּתַר אַמָּה, וְדָא בְּתַר דָּא, וְכֻלָּא
בְּרָזָא (ס"א פְּרָזָא) דְּבוּצִינָא דְּלַעִילָא קָא אֲתִיָּא,
לְמַהוּי עֵילָא וְתַתָּא מְשַׁחְתָּא חֲדָא.

וְדָא אִיהוּ מְשַׁחְתָּא דְּאִיהוּ בְּקְדוּשָׁה יִתִּיר, בְּגִין
דְּאִית מְשַׁחְתָּא אַחְרָא, דְּאִיהִי לְחַפְיָא עַל
דָּא דְּאִיהִי לְגוּ. דְּהָא בְּמְשַׁחְתָּא אַחְרָא דְּחַפְיָא
עַל דָּא, סְלָקָא בְּחוּשְׁבָנָא בְּחוּשְׁבָן תְּלַתִּין
וְאַרְבַּעָה, וְלָגָאוּ בְּחוּשְׁבָן תְּלַתִּין וְתַרִּין (ס"א דְּאִיהִי
לְחַפְיָא עַל דָּא דְּאִיהִי לְגוּ וְסְלָקָא בְּחוּשְׁבָנָא, בְּחוּשְׁבָן ר"ל וְלָגָאוּ בְּחוּשְׁבָן ל"ב)
וְדָא אִיהוּ רָזָא (דף רל"ג ע"ב) דְּחַפְיָא דָּא עַל דָּא,
ל"ב לְגוּ, ד"ל (ל"ב אִיהוּ קְרִימָא לְגוּ, ר"ל אִיהוּ קְרִימָא) לְבַר.

בְּגִין דְּהָא מְשַׁחְתָּא קְדָמָא, דְּאִיהוּ קְדִישָׁא
בְּגוּוּנִין קְדִישִׁין, דְּאִינוּן שֵׁשׁ מְשֻׁזָּר
וְתַכְלַת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי, אֵלִין גּוּוּנִין
קְדִישִׁין, וְכֹל חֲשָׁבָן דִּילִיהּ סְלָקָא לְחוּשְׁבָן
תְּלַתִּין וְתַרִּין. וּמְשַׁחְתָּא תַנְיִנָּא דְּאִיהוּ לְבַר
לְחַפְיָא עַל דָּא, אִיהִי סְלָקָא לְחוּשְׁבָן תְּלַתִּין
וְאַרְבַּעָה. וְדָא אִיהוּ רָזָא דְּכַתִּיב, (תהלים מא) אֲשָׁרִי
מִשְׁכִּיל אֶל דֵּל בְּיוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְיָ. בְּיוֹם
רָעָה מִמֶּשׁ, יִמְלִטְהוּ יְיָ.

רָזָא דְּחוּשְׁבָנָא לְגוּ, דְּאִיהוּ רָזָא תְּלַתִּין וְתַרִּין.
וּבְהָהוּא חֲשָׁבָנָא דְּלְבַר, מַה כְּתִיב, וְעֵשִׂיתָ
יְרִיעוֹת עֲזִים. יְרִיעוֹת עֲזִים, אֲמָאֵי עֲזִים. אֶלָּא
רָזָא דְּגוּוּנָא דִּילִיהּ, לְמִיּהָב דְּוִכְתָּא בְּרָזָא
דְּקוּדְשָׁא, וּבְגִין כֶּף יְרִיעוֹת עֲזִים וְדָאֵי. כְּתִיב
(שיר השירים ו) אֶל גִּנַּת אֶגְוֹז יִרְדְּתִי וְגו', הָא
אוּקְמוּהָ, אֲבָל מַה אֶגְוֹז אִית לִיהּ קְלִיפָה,
דְּסַחְרָא וְחַפְיָא עַל מוּחָא, וּמוּחָא לְגוּ, אוּף
הַכִּי בְּכֹל מְלָה דְּקוּדְשָׁא, קְדֻשָׁה לְגוּ, וְסַטְרָא
אַחְרָא לְבַר. וְרָזָא דָּא, (חבקוק א) רָשַׁע מְכַתִּיר אֶת
הַצִּדִּיק. וְעַל דָּא אֶקְרִי אֶגְוֹז, וְהָא אוּקְמוּהָ.
תָּא חֲזִי, בְּהָהוּא דְּלְבַר, כֹּל מַה דְּאוּסִיף גְּרַע,
וְסִימְנִיף פְּרִי הַחֶגֶג, דְּמַתְמַעְטִין וְאַזְלִין.

אחר אמה, וזה אחר זה, והכל
בסוד (מסוד) המאור העליון זה בא,
להיות מעלה ומטה מדה אחת.
וזהו המדה שהיא בקדשה יתרה,
משום שיש מדה אחרת שהיא
לכסות על זו שהיא בפנים. שהרי
במדה אחרת שמכסה על זה עולה
בחשבון לחשבון שלשים
וארבע, ובפנים לחשבון שלשים
ושתיים, (שהיא לכסות על זה שהיא לבפנים
ועולה בחשבון. בחשבון שלשים וארבע. ולבחון
לחשבון שלשים ושתיים) וזהו סוד
שמכסה זה על זה, שלשים
ושתיים לבפנים - שלשים וארבע
(שלשים ושתיים הוא עומד בפנים. שלשים
וארבע הוא עומד בחוץ).

משום שהרי מדה ראשונה, שהיא
קדושה בגונים קדושים, שהם
שש משזר ותכלת וארגמן
ותולעת שני, אלו גונים קדושים,
וכל חשבוננו עולה לחשבון
שלשים ושתיים. ומדה שנייה,
שהיא לחוץ לכסות על זה, עולה
לחשבון שלשים וארבע, וזהו
סוד הפתוב (תהלים מא) אֲשָׁרִי
מִשְׁכִּיל אֶל דֵּל בְּיוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ
ה'. בְּיוֹם רָעָה מִמֶּשׁ יִמְלִטְהוּ ה'.
סוד החשבון לפנים, שהוא סוד
שלשים ושתיים. ובאותו חשבון
של בחוץ מה כתוב? ועשית
יריעת עזים. יריעת עזים, למה
עזים? אלא הסוד הגון שלו, לתת
מקום בסוד הקדש, ומשום כף
יריעת עזים ודאי. כתוב (שיר ו) אֶל
גִּנַּת אֶגְוֹז יִרְדְּתִי וְגו', הרי פְּרִשׁוּהָ,
אבל מה אֶגְוֹז יש לו קְלִיפָה
שמקיפה ומכסה את המוח, והמוח
מבפנים, אף כף בכל דבר של
קדש - הקדשה בפנים, והצד
האחר בחוץ. וסוד זה - (חבקוק א)
רָשַׁע מְכַתִּיר אֶת הַצִּדִּיק. ועל כן
נקרא אֶגְוֹז, והרי פְּרִשׁוּהָ.
בא וראה, באותו שבחון - כל
מה שמוסיף, גורע. וסימנך פרי